

Dom den 19 april 2007 angående skenäktenskap och tillämpningen av bestämmelserna i 5 kap. 17 a § utlänningslagen

Migrationsöverdomstolen har den 19 april 2007 meddelat en dom angående skenäktenskap och tillämpningen av bestämmelserna i 5 kap. 17 a § utlänningslagen.

Sökanden var en kvinna från Irak som ingått äktenskap med en i Sverige bosatt man. Mannen var sammanboende med en annan kvinna i Sverige. Hans samboförhållande inleddes före äktenskapet och varade vid tidpunkten för ansökan om familjeåterförening och under tiden som handläggningen av ansökan pågick hos Migrationsverket. Mannen lämnade oriktiga uppgifter härom under utredningen.

Verket avslag kvinnans ansökan med motiveringen att äktenskapet var ett skenäktenskap. Migrationsdomstolen i Göteborg ändrade verkets avslagsbeslut och beviljade sökanden uppehållstillstånd. Verket överklagade till Migrationsöverdomstolen, som biföll överklagandet och avslag ansökan om uppehållstillstånd.

Migrationsöverdomstolen slår bl.a. fast att bevisbördan för att det kan vara fråga om ett skenäktenskap, att det föreligger ett civilrättsligt giltigt äktenskap men att detta ingåtts i annat syfte än att makarna skall leva tillsammans som gifta, ligger på staten. Ett avslagsbeslut får inte grundas på någon form av subjektivt tyckande utan skall bedömas utifrån objektiva grunder. Vid misstanke om att det kan vara fråga om ett skenäktenskap bör en fördjupad utredning göras för att klarlägga om det rör sig om ett sådant äktenskap. Utredningen skall på samma sätt som vid seriositetsprövningen omfatta t.ex. förhållandets uppkomst och parternas kännedom om varandra. I det aktuella målet fann Migrationsöverdomstolen att den i ärendet företagna anknytningsutredningen lyfte fram omständigheter som talade för att uppehållstillstånd skulle beviljas, bl.a. att makarna hade god kännedom om varandras förhållanden, att de talade gemensamt språk och att de lämnat i allt väsentligt samstämmiga uppgifter om förhållandets uppkomst. Migrationsöverdomstolen ansåg därför att äktenskapet inte ingåtts uteslutande i syfte att ge kvinnan rätt till uppehållstillstånd.

Omständigheterna var emellertid sådana att makarnas avsikt med att ingå äktenskap kunde ifrågasättas. Migrationsöverdomstolen uttalar att det faktum att mannen varit sambo och lämnat oriktiga uppgifter under utredningen är redan sedda var för sig tillräckliga för att vägra uppehållstillstånd. Vidare beaktades kvinnans levnadsomständigheter och familjeförhållanden. Migrationsöverdomstolen fann mot denna bakgrund att det inte förelåg sådana omständigheter som utgjorde skäl för att bevilja uppehållstillstånd.